

LA KINTA FORKA

JOCS OLÍMPICS POLITITZATS

De 1896 al 2021, ho sigui des del seu renaixement a finals del segle XIX, els Jocs Olímpics s'han convertit en l'esdeveniment més important, de dimensió global i sens dubte el més mediàtic, que els situa al centre de les grans qüestions polítiques i econòmiques, sempre fosques i tràgiques.

Són problemes que ja existien a l'antiga Grècia amb els primers Jocs, com també els problemes de corrupció i diners. Així, Atenes i els seus aliats van excloure Esparta de la participació en els Jocs del 424 aC. J.-C. a causa de la Guerra del Peloponès.

El 1964, per primera vegada es van celebrar els Jocs Olímpics al continent asiàtic, en un país no blanc, i a més, a casa d'un dels derrotats a la Segona Guerra Mundial, el Japó. En un moment de descolonització i auge del Tercer Món, era un símbol ple de significat.

Tant és així que a partir de les següents edicions, la política irromprà en els Jocs, i sovint amb violència.

Per seguir amb aquests jocs i la política, l'atleta bielorussa Krystsina Tsimanouskaya ha demanat asil polític. Després de participar en la seva categoria es va negar a ser repatriada a la força i refugiar a l'ambaixada polonesa a Tòquio. No cal dir que el Comitè Olímpic Internacional (COI) iniciarà una investigació inútil mentre el govern polonès neteja una mica la seva pobra imatge.

En aquests d'ara els records mundials van caient, només cal veure com al final d'una cursa molt disputada, els tres primers milloren el seu propi rècord, un atleta noruec va guanyar amb 76 centèsimes d'avantatge sobre la seva pròpia antiga marca. Entrant en segon lloc, un nord-americà també va millorar el seu rècord, completant la volta a l'estadi en 46'17. I així aneu sumant en tots els esports i categories.

Però mentre els països acumulen records i medalles reforçant els orgulls patris i els ciutadans s'ho miren asseguts als sofàs criant panxa, el planeta també acumula rècords imbatuts fins ara per la humanitat. Els rius s'assequen a l'oest americà. La presa d'Oroville, la més gran dels Estats Units, està tancant a causa de falta

d'aigua per fer girar les turbines. I aquesta mateixa setmana els humans han batut el seu propi rècord i en mig any han esgotat els recursos que la natura pot renovar en un any. Un rècord que és encara més simbòlic davant els desastres que han assolat diversos continents en les últimes setmanes amb incendis monstruosos i catàstrofes de tota índole. Per altra banda, des de l'any passat, el nivell d'aigua del llac Tanganyika ha augmentat tant que ha obligat les poblacions locals a fugir com a Burundi la capital. A l'Amazonia la selva ja desprèn més CO2 que oxigen, el gran pulmó està fotut definitivament?

A Europa, Grècia pateix l'onada de calor més gran des del 1987. Tant és així que l'Acròpolis d'Atenes, generalment atapeïda de turistes, ha tancat les seves portes com també tots els jaciments arqueològics a l'aire lliure de Grècia mentre els incendis cremen una illa darrere un altra.

Qui ho entengui que ho digui... però que quedi clar ningú se l'escoltarà.

Mentrestant la pandèmia segueix matant als cinc continents. Els negacionistes ja s'amaguen sota el llit. A Europa tindrem la tercera dosi? La campanya de vacunació d'una o dues dosis encara no s'ha completat, i alguns governs ja estan preparant la tercera a partir de l'1 de setembre per a persones grans i vulnerables. Una dosi no desitjada... que els governs acabaran imposant amb les mesures de control global assetjades des del començament de la COVID 19. Encara un altre rècord!!!